

השועל וכלבי הים

פענוח משפת אורוץ' - מרק בטגין
ציורים - א. בר

על שיפוד!"
ושוב הסנאי נתן לו גור אחד ובכה
מרות. הגיעה אליו אנפה.
"מדוע אתה בוכה?"

על העץ חי סנאי עם הגורים שלו. פעם
בא שועל ואמר:
"סנאי, תן לי גור אחד!"
"לא אתן!" קרא הסנאי.
"אם לא תיתן ברצון אכרות את העץ
ואצלה כולכם על שיפוד."
הסנאי נבהל ונתן לו גור אחד. והשועל
הוביל את הגור ליער ואכל אותו. אחר
כך חזר שוב:
"תן לי גור!"
"לא אתן!"
"אז אכרות את העץ ואצלה את כולכם

התרוממה לאוויר. השועל קפץ, תפס אותה בזנב והתרומם יחד אתה מעל האדמה. האנפה עפה מעל הים והשועל החזיק אותה חזק. למטה

"כי השועל בא ולוקח ממני גורים. מאיים שאם לא אתן לו גור יכרות את העץ ויצלה את כולנו על שיפוד."
"אל תבכה, סנאי. אל תאמין לשועל. כאשר הוא יבוא אמור רק "אין לך גרזן ולא שיפוד." ואם ישאל מי לימד אתך אמור 'האנפה'. והאנפה עפה לים. שוב בא השועל:
"סנאי, תן לי גור שלך, אחרת אכרות את העץ ואצלה אתכם על שיפוד!"
"אין לך גרזן ולא שיפוד" ענה לו הסנאי.
"ומי לימד אתך לענות כך, סנאי טיפש?"
"האנפה לימדה אותי" ענה הסנאי.
"ואיפה היא?"
"עפה לים!"
"צריך לטרוף את האנפה" חשב השועל ורץ לחוף הים. ראה את האנפה והתגנב אליה. וכשהיה קרוב האנפה

"את זאת אינני יודע, אבל אם כולנו
נשחה מעל המים, נמלא את הים מהאי
הזה ועד החוף."

"אז עלו, ואני אספור אתכם" אמר
השועל.

כלב הים צלל למים ותוך זמן קצר הים
התחיל להקציף. כל כלבי הים הזה יצאו
על פני המים ומילאו את הים מחוף
לחוף.

השועל התחיל לרוץ על ראשיהם בכוון
היבשה. רץ וסופר "אחד, שניים,
שלושה! אחד, שניים, שלושה! אחד,
שניים, שלושה!" עבר על ראשיהם של
כלבי הים והנה החוף. יצא על האדמה,
נעמד עם כפותיו על מותניים וצוחק:

"הה-הה-הה! הה-הה-הה!"

"אז כמה אנחנו?" שואלים כלבי הים.
והשועל צוחק, לא יכול להתאפק, לא
יכול להפסיק.

הופיע אי. השועל התעייף, עזב את
זנבה של האנפה ונפל על האי.

"מה לעשות עכשיו? איך לחזור
ליבשה?" חשב. חשב וחשב אבל לא
מצא פתרון. ישב על החוף ובכה:
"או-או! או-או!"

מהמים יצא כלב ים צעיר.
"מדוע אתה בוכה?" שאל.

"אני לא בוכה, אלא רק שר ככה." ענה
השועל.

"על מה אתה שר?" שאל כלב המים.
"כי אני שועל מלומד, יודע לספור,
וספרתי את כל סוגי חיות. רק אתכם,
כלבי הים לא גמרתי לספר ואתם
בוודאי לא רבים במיוחד."

"לא, אנחנו עם גדול" ענה כלב הים
"אנחנו רבים מאוד."

"כמה אתם?"

ואמנם צדקה כלבת ים הזקנה. לא עבר
זמן רב והשועל בחיפוש אחרי אוכל נפל
למלכודת.

"רימיתי אתכם!" קורא "על ראשיכם
עברתי מהאי אל היבשה! ואני יודע
לספור רק עד שלוש! אבל עורמה אצלי

שלוש פעמים שלוש!"
"לשווא הטרדת את העם שלנו" אמרה
כלבת ים זקנה אחת "אתה חיה נבזית,
שועל. נכון שהרבה ערמומיות יש בך,
אבל לא מספיק כדי להימלט מבני
אדם."